

ΣΑΝ ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στις 5-2-1989 έγινε η επήσια γενική συνέλευση της Ένωσης με πολύ χαμηλή συμμετοχή. Αρκεί να αναφέρουμε ότι από τα 508 ταμιακά τακτοποιημένα μέλη που είχαν δικαίωμα συμμετοχής, παρουσιάστηκαν για να λάβουν μέρος στη συνέλευση 68 άτομα!

Εάν από τα 68 άτομα αφαιρέσουμε τα επτά μέλη του ΔΣ και τα τρία μέλη της Εξελ. Επιτροπής μένουν 58 άτομα, δηλαδή καθαρό ποσοστό συμμετοχής 11.5%!!

Εάν τώρα υπολογίσουμε ότι η Ένωση έχει περίπου 1300 μέλη και ότι από αυτά τα 200 περίπου, είναι αλλοδαποί ή δεν έχουν συμπληρώσει χρόνο από την εγγραφή τους ή δεν είναι αδειούχοι, βγαίνει το συμπέρασμα ότι περίπου 1100 μέλη έχουν δικαίωμα ψήφου εάν τακτοποιηθούν ταμιακά. Εάν τώρα προσπαθήσουμε να βγάλουμε το ποσοστό συμμετοχής με βάση τα 1100 μέλη που έχουν δικαίωμα ψήφου και τα 68 μέλη που πήραν μέρος στη συνέλευση, καταλήγουμε στο αποκαρδιωτικό νούμερο 6.18%!!

Αυτό με απλά λόγια σημαίνει ότι σε κάθε 100 μέλη της Ένωσης, μόνο οι 6.18 ενδιαφέρονται για τα κοινά, έρχονται στις συνελεύσεις, συζητούν, ψηφίζουν ή καταψηφίζουν τα θέματα ή προτείνουν αλλαγές.

Όμως, με τέτοια χαμηλά νούμερα συμμετοχής, έχουμε το δικαίωμα να κατακρίνουμε «εκ των υστέρων» τις όποιες αποφάσεις των γεν. συνελεύσεων; Και αφού δεν θυσιάσαμε, έστω για μια Κυριακή μέσα σε ένα χρόνο, το χουζούρι μας ή την εκδρομούλα μας ή την επίσκεψη στο φίλο μας ή τέλος το ζεστό μεσημεριανό μας φαγητό, για να πάρουμε μέρος στη συνέλευση, δεν σημαίνει ότι αποδεχτήκαμε προκαταβολικά και DE FACTO, τις όποιες αποφάσεις που θα προέλθουν από αυτή;

Απλά αλλά αδυσώπητα ερωτήματα.

Ας δούμε, όμως, εάν πραγματικά είναι τόσο τρομερές οι αποφάσεις αυτής της γεν. συνέλευσης, με πρώτη της προκαταβολής των συνδρομών στην αρχή του έτους.

Όλοι γνωρίζουμε ότι υπάρχουν τρεις γενικές κατηγορίες συναδέλφων που είναι μέλη στην Ένωση: α) αυτοί που προκαταβάλουν τις συνδρομές τους στην αρχή του έτους, β) αυτοί που έχουν την κακή συνήθεια να τις πληρώνουν στο τέλος του έτους, και γ) αυτοί που έχουν την ακόμα πιο κακή συνήθεια να μη τις πληρώνουν καθόλου.

Όπως όλοι καταλαβαίνουμε, το μέτρο απευθύνεται στη μεσαία κατηγορία, γιατί για την πρώτη κατηγορία δεν γεννάται ζήτημα, αφού η Ένωση ζει τόσα χρόνια χάρη σε αυτή. Όπως δεν γεννάται ζήτημα και για την δεύτερη κατηγορία. Αυτή η τελευταία αποτελείται απ' τους «ξύπνιους», πάρα πολύ συνηθισμένο είδος στη χώρα μας, «αγαθό εν επαρκείᾳ» θα λέγαμε.

Όμως για να καταλάβουμε την έκταση του πράγματος ας πάρουμε ένα παράδειγμα:

Ας υποθέσουμε ότι έχω τακτοποιήσει τις ταμιακές μου υποχρεώσεις μέχρι το τέλος του 1987. Στο τέλος του 1988, κάποια Τετάρτη, εξοφλώ τις συνδρομές μου του έτους, δηλαδή πληρώνω στο τέλος του έτους όλο το έτος μέχρι και το Δεκέμβρη του 1988. Το Γενάρη του 1989 προκηρύσσεται η επήσια γεν. συνέλευση στην οποία πέρνω μέρος, μια που οφείλω μόνο ένα μήνα. Στη συνέλευση ψηφίζω ή καταψηφίζω τον προϋπολογισμό, διαμορφώνω δηλαδή με την ψήφο μου την επήσια οικονομική πολιτική της Ένωσης για το 1989, αλλά με ποιά λεφτά; Όχι βέβαια με τα δικά μου, αφού εγώ πλήρωσα μέχρι το 1988, αλλά με τα λεφτά των άλλων που έχουν πληρώσει προκαταβολικά τις συνδρομές του 1989!

Αλήθεια, πόσοι από εμάς είναι μέλη ή συνδρομητές και σε άλλα σωματεία ή οργανισμούς;